

תת"ע 7515/11/13 - מדינת ישראל נגד נדייר נסימ

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 7515-11-13 מדינת ישראל נ' נדייר נסימ

לפני כבוד השופט דן סעדון
מדינת ישראל
המאשימה:
נגד

הנאשמים:
נדיר נסימ

החלטה

לפני בקשה לחישוב פסילה.

ביום 20.2.14 נשפט הנאשם והוטל עליו בגין היתר עונש של פסילת רישיון. הנאשם לא נכח במשפטו אך היה מיוצג בדיון על ידי עו"ד מטעמו (עו"ד שורצמן ז"ל). בפסק הדין צוין במפורש כי רישויו של הנאשם יופק **לאalter**.

ה הנאשם לא הפקיד את רישויו מעולם. לטענותו, הסדר הטיעון לא כלל עונש של פסילת רישיון בפועל ומכל מקום לנ宴טיג לא היה רישויו נהיגה להפקדה והוא לא נהג ממועד גזר הדיון. חלק מתהילך שיקומו כיום מבקש הנאשם כי פסילתו תחוسب גם ללא הפקדת רישיון הנהיגה.

דין והכרעה

דין הבקשה להידוחות ללא צורך בתשובה.

בבש"פ 12/9075 ג'ابر נ' מ"י נקבע כי הסמכות לחשב את פסילת הרישיון נתונה למשרד הרישוי ולא לבימ"ש שגזר את דיןו של הנאשם. משכך נעדר בימ"ש זה סמכות להידרש לבקשתה.

מעבר לנדרש אוסף מספר העורות בקצרה:

1. הנאשם לא נכח במשפטו אך לא נשפטו בהיעדרו. בדיון נכח מטעמו עו"ד מנוסה. עו"ד קיבל לידי את פסק

עמוד 1

הדין, ידע כי רישומו של הנאשם נפסל וכי הוא נדרש להפקיד את רישומו על אתר. ככל שלנהשם אכן לא היה רישום להפקיד היו עזה"ד - או מזכירות בימ"ש - יכולם ליעץ לנאים כיצד לפעול על מנת שמנין ימי הפסילה על פי גזר הדין יחל. בנסיבות אלה לא שוכנעתי כי הייתה הצדקה לאי הפקדת רישון או תחליף רישון על ידי הנאשם (במידה שהרישון אבד או תוקפו פקע).

2. חזקה על סגנורו של הנאשם שנכח בדיון בו הוצג ההסדר כי לא היה ניתן יד לממן פסק דין על פי הסדר טיעון שתוכנו שונה מזה שטוען בין הצדדים. טענת הנאשם כiem - למללה משלוש שנים לאחר מתן פסק הדין - כי ההסדר היה שונה במתכונתו מזה שטוען בין הצדדים לאמתתו של דבר גם היא מעוררת תמייהה שכן מצופה היה כי הנאשם או ב"כ "יתעוררו" סמוך לממן פסק הדין ויסבו את תשומת הלב לאי הדיק שනפל בהסדר הטיעון, אם נפל בו אי דיק זהה. העובדה שלא כך נעשה במשך זמן מה רב נתנתן יסוד להניח כי אין דברים בכך.

סיכוםו של דבר, אני דוחה את הבקשה בשל היעדר סמכות להידרש לה ולמעלה מן הנדרש אצין כי גם אילו הייתה מוסמך להידרש לה היה מקום לדוחותה מן הטעמים שפורטו לעיל.

ניתנה היום, ה' כסלו תשע"ח, 23 נובמבר 2017, בהיעדר
הצדדים.